

3) Czy w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym art. 63 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób:

a) że zezwała on na kwestionowanie przed sądem zgodności z prawem przyjęcia zgłoszenia celnego po zwolnieniu towaru,

czy też w ten sposób,

b) że przyjęcie zgłoszenia celnego nie jest zaskarżalne, ponieważ powoduje ono jedynie zatrzymanie zgłoszenia towarów przez organ celny i określenie momentu powstania długu celnego w przywozie i nie stanowi ono żadnej decyzji organu celnego w przedmiocie prawidłowej klasyfikacji taryfowej i wysokości ceł należnych na podstawie tego zgłoszenia?

(¹) Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin (Niemcy) w dniu 18 marca 2010 r. — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts przeciwko JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Sprawa C-144/10)

(2010/C 148/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts.

Strona pozwana: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zakres stosowania art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) obejmuje

także spory prawne, w których spółka albo osoba prawna podnosi, wobec kierowanych pod jej adresem roszczeń ze stosunku prawnego, wynikającą z naruszenia statutu nieważność decyzji swoich organów, które doprowadziły do nawiązania tego stosunku prawnego?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy art. 22 pkt 2 rozporządzenia nr 44/2001 znajduje zastosowanie również do osób prawnych prawa publicznego w zakresie, w jakim ważność decyzji ich organów podlega kontroli sądów cywilnych?

3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd państwa członkowskiego, przed którym jako ostatnim w sporze prawnym wytoczono powództwo, jest zobowiązany do zawieszenia postępowania zgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 44/2001 także wówczas, gdy wobec porozumienia w przedmiocie jurysdykcji podnosi się zarzut nieważności, oparty na wynikającej z naruszenia statutu nieważności decyzji organów jednej ze stron?

(¹) Dz. U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 22 marca 2010 r. — Eva-Maria Painer przeciwko Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Sprawa C-145/10)

(2010/C 148/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eva-Maria Painer

Strona pozwana: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wytoczenie przeciwko kilku pozwanym tego samego przedmiotu, opierających się na podstawach prawnych wynikających wprawdzie z przepisów różnych ustawodawstw krajowych, jednakże w istocie mających identyczną treść — takich jak na mającym zastosowanie w odniesieniu do wszystkich państw europejskich niezależnym od winy roszczeniu o zaniechanie oraz roszczeniu o zapłatę stosownej rekompensaty z tytułu naruszeń prawa autorskiego i roszczeniu odszkodowawczym wynikającym z bezprawnego wykorzystania utworu — nie sprzeciwia się jego stosowaniu a tym samym łącznemu rozpoznaniu tych powództw?
- 2) a) Czy art. 5 ust. 3 lit. d) w związku z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jego stosowaniu nie sprzeciwia się okoliczność, iż relacja prasowa cytująca dane dzieło lub inny przedmiot objęte ochroną nie stanowi utworu językowego objętego ochroną prawem autorskim?
- b) Czy art. 5 ust. 3 lit. d) w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się jego stosowaniu to, iż cytowany utwór lub inny przedmiot objęty ochroną nie jest opatrzony nazwiskiem autora lub artysty?
- 3) a) Czy art. 5 ust. 3 lit. e) w związku z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że przesłanką jego stosowania w interesie sprawnego przebiegu procedur karnych w kontekście bezpieczeństwa publicznego jest konkretne, aktualne i wyraźne wezwanie przez organy bezpieczeństwa publicznego do opublikowania wizerunku, to znaczy że publikacja wizerunku w celach ścigania musi nastąpić na skutek inicjatywy władz, a w przeciwnym wypadku stanowi naruszenie prawa?
- b) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 3a): Czy media mogą powoływać się na art. 5 ust. 3 lit. e) dyrektywy wtedy, gdy bez odpowiedniego wezwania organów do pomocy w ściganiu samodzielnie decydują o tym, czy publikacja fotografii odbywa się w „interesie bezpieczeństwa publicznego”?
- c) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3b): Czy w takim przypadku wystarczające jest, aby w późniejszym okresie media twierdziły, że publikacja wizerunku służyła celom ścigania, lub czy w każdym przypadku konieczne jest konkretne wezwanie do pomocy czytelników w wyjaśnieniu okoliczności czynu karalnego, które musi być bezpośrednio związane z publikacją fotografii?
- 4) Czy art. 1 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 i art. 12 Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Akt paryski z dnia 24 lipca 1971 r.) w brzmieniu uwzględniającym zmiany z dnia 28 września 1979 r., w szczególności w związku z art. 1 protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) z dnia 20 marca 1952 r. oraz art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że fotografie, w szczególności fotografie portretowe, objęte są „bardziej ograniczoną” ochroną albo w ogóle nie są objęte ochroną prawem autorskim przed przetworzeniem, gdyż ze względu na ich „realistyczne ujęcie” charakteryzują się zbyt małą możliwością inwencji twórczej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2010 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-146/10)

(2010/C 148/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE⁽¹⁾ lub nie powiadamiając o nich w pełni Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;